

Tudi tisti, ki so zunaj, so naši bratje

Razlaganje psalmov 32, 29

Bratje, predvsem vas opominjamo, da ljubíte ne le drug drugega, ampak tudi tiste, ki so zunaj, naj bodo to še pogani, ki v Kristusa še ne verujejo, ali pa ločeni od nas, ker se priznavajo sicer h Glavi, so pa odtrgani od telesa. Žalujmo za njimi, bratje, kot za svojimi brati. Hočejo ali nočejo, naši bratje so. Takrat bodo prenehali biti naši bratje, ki bodo prenehali govoriti: *Oče naš*.

O nekom je rekel prerok: *Njim, ki vam pravijo: "Niste naši bratje," recite: "Naši bratje ste."* Ozrite se okoli, o kom je to mogel reči: mar o poganih? Ne! Ne imenujemo jih namreč naše brate niti po Svetem pismu niti po cerkvenem načinu govorjenja. Mar o Judih, ki niso verovali v Kristusa?

Berite apostola! Če pravi "brat", ne da bi kaj dodal, tedaj meni samo kristjane: *A ti, kaj sodiš svojega brata? Ali pa ti, kaj svojega brata zaničuješ?* In ob drugi priliki: *Vi sami delate krivico in jemljete, in to bratom!*

Donatisti torej pravijo: "Niste naši bratje," in nas imajo za pogane. Hočejo nas ponovno krstiti in trdijo, da nimamo, kar nam hočejo dati. Njihova zmota je prav v tem, da nas ne priznajo za svoje brate. Toda zakaj nam je rekel prerok: *Recite jim: "Naši bratje ste,"* če ne, ker priznamo pri njih to, česar mi ne smemo ponoviti? Oni nas ne priznavajo kot brate, ker ne priznajo našega krsta. Mi pa jim, ne da bi ponavljali njihov krst, a priznavajoč svojega, pravimo: *Naši bratje ste*.

Utegnejo reči: "Kaj hočete, za kaj bi nas radi imeli?" Odgovarjamo: *Naši bratje ste*. Morda porečejo: "Pojdite proč od nas, z vami nimamo kaj opraviti!" Mi pa imamo opravka z njimi, kajti priznavamo istega Kristusa, biti moramo eno telo pod eno samo glavo.

Rotimo vas torej, bratje pri ljubečem srcu njega, s čigar mlekom se hranimo, s čigar kruhom se krepimo, pri Kristusu, našem Gospodu, pri njegovi krotkosti vas rotimo. (Čas je namreč nastopil, da jih obdamo z veliko ljubeznijo, z obilnim usmiljenjem in zanje prósimo Gospoda Boga, naj jim podelí nekoč treznega duha, da se poglobijo in spozanjo, kako brez podlage so njihovi nastopi zoper resnico; vse delajo le v bolestni razdraženosti, ki je toliko bolj nezdrava, kolikor močnejša se zdi). Rotimo vas za te bolne, za nje, ki se zdijo po človeško modri, v resnici pa so neduhovni in posvetni. Kljub temu so to naši bratje, ki obhajajo iste skrivnosti, sicer ne z nami, vendar pa iste; odgovarjajo z istim "Amen", četudi ne z nami, pa vendar z istim. Dajte zanje Bogu najboljše od svoje ljubezni.